

260. *Kui ma üks kord sanla Hiinmaal Puhkan üks kord üksinda, ja siis peavad valged*

roosid minu hauda värjama. 0172

261. *Kord istus kõrgn oksala ja neiu magas murala, Mina ära lään Sina*

Säl tuli kena jahimees ja vaatles neiu ühe sees. sinna ei saa, Sina pead minu jäne-le leinama.

262. *Kui päesse viimset kiiret ja õhtul kaovad ja lilled kaste vilus End konna tõmbavad.*

263. *Kui väga ma oleksin rõõmus, kui oleks mu peusse siin, ja seisab mull meeles nii väga ja tugevast tuusub murind.*